

Bay đi thầm lặng.

Trịnh Công Sơn

Có chút bồi hồi trong phút chia ly Có những mặt
Có chút lệ nhòa trong phút hôn nhau Có những vệt
Có chén rượu chờ trong quán đêm đêm Có những bạn

người không yêu là vì Có những cuộc đời hết sức ngây
bờ chôn theo tình đầu Có vấy chào về giữa chốn bình
bè xanh như người bệnh Có tiếng cười và tiếng khóc mênh

ngô Đi trong tình dài có người đã tới Sao trong hôn
đao Đi sao nặng nề kiếp người nhỏ bé Xa xăm ngọn
mông Tôi như mọi người mong ngày sẽ tới Nhưng khi về

này tiếng lời hấp hối Tôi không là người u mê khờ
cờ quê nhà vắng gió Tôi không kẻ thù nên đau từ
lại thu mình góc tối Trong tôi rưng đầy bao nhiêu nụ

dại Đã hết thật rồi tiếng nói vui tươi Có tiếng thở
độ Tóc úa là nhờ những tháng âu lo Có nắng vàng
cười Có nói được gì những tiếng bi ai Có tiếng tù

dài dưới gió thu đông Có nỗi buồn ngủi bay đi thầm
nghèo trên lối đi xa Có tối thật đều trong linh hồn
và hối thúc trong tim Có đếm từng giờ trong khi nằm

lặng Có những mặt người giữa phố hoang mang.
nhỏ Có mắt thật chiều dưới trán ngày thơ.
bệnh Có nhớ vài lần những má môi xinh.